

Motion till riksdagen 2011/12:So428

av **Annelie Enochson och Mikael Oscarsson (KD)**

Könsselektiva aborter

Förslag till riksdagsbeslut

1. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att prenatal könsdiskriminering inte ska förekomma i Sverige.
2. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att myndigheter och riktlinjer tydliggör att vårdpersonal bör avråda från prenatal könsselektion.

Motivering

De senaste decennierna har tiotals miljoner kvinnor valts bort redan på fosterstadiet. I Indien och Kina har detta inte bara lett till en stor obalans i befolkningen, utan också förstärkt den barocka synen på kvinnan som mindre värd än mannen.

Albanien, Armenien, Azerbajdzjan och Georgien har också kritiserats för den prenatala könsselektion som förekommer i länderna, nu senast i rapporten "Prenatal Sex Selection" från "Committee on Equal Opportunities for Women and Men" i Europarådet.

Kritiken mot könsselektiva aborter är monumental. WHO, Unicef och UNFPA är bara några av de FN-organ som krävt förändring. Sveriges riksdag och Sveriges regering har åtskilliga gånger markerat sitt avståndstagande för selektionen i andra länder. Samtidigt är det ganska tyst om flickaborterna i Sverige.

Diskrimineringen av flickor har tagit sig sådana uttryck att det i många länder med fosterdiagnostikens hjälp förekommer utsorterande aborter av flickfoster.

Utrikesutskottet har tidigare i betänkande 1993/94:UU15 tydligt tagit avstånd från praktiken: "Förekomsten av prenatal könsdiskriminering, dvs.

Fel! Okänt namn på

aborter av flickfoster, är ett utslag av patriarkaliska och sociala strukturer och därmed följande ojämlikhet mellan könen som råder i stora delar av världen.”

Sedan det blivit känt att en kvinna i Sverige gjort flera könsselektiva aborter har en nödvändig debatt startats om huruvida svensk sjukvård ska behöva medverka till denna diskriminering av det kvinnliga könet. På kvinnokliniken i Sundsvall har man bestämt sig för att sjukvården inte ska ge föräldrar information om det väntade barnets kön, om det kan resultera i abort. Utifrån ett kvalitetsperspektiv hänvisas det till att bedömning av kön vid ultraljud inte är absolut säkert och att kliniken därför inte kan meddela detta längre.

Kristdemokraterna skriver i sitt medicinskt-etiska program följande: Målsättningen är att fosterdiagnostik enbart ska användas i livets tjänst, inte för att förhindra att barn med oönskade egenskaper föds.

Selekterande fosterdiagnostik kan innebära en devalvering av människovärdet samt en diskriminering av det kvinnliga könet.

Det får knappast anses vara rimligt att vårdpersonal i svensk sjukvård tvingas att medverka i prenatal könsdiskriminering, och informationsgivande måste därför ske på ett säkert sätt så att könsselektiva aborter inte utförs. Frågan om samvetsfrihet för läkare och barnmorskor, även avseende könsselektiva aborter, är i behov av utredning. Könsselektiva aborter måste motverkas, både i Sverige och internationellt. Regeringen bör verka för framtagandet av riktlinjer för hur information om ett fosters kön kan lämnas på ett, ur ett diskrimineringsperspektiv, säkert sätt.

Stockholm den 4 oktober 2011

Annelie Enochson (KD)

Mikael Oscarsson (KD)